

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobce: J. D., narozen „X“,
bytem „X“,
zastoupen Mgr. Ing. Vlastimilem Němcem, advokátem,
sídlem Kadaňská 3550, 430 03 Chomutov,

proti
žalovanému: Ředitel Hasičského záchranného sboru Ústeckého kraje,
sídlem Masarykova 342/380, 400 01 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 5. 2016, č. j. HSUL-3607-29/KKŘ-2015,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 5. 2016, č. j. HSUL-3607-29/KKŘ-2015, jímž bylo změněno rozhodnutí ředitelky kanceláře ředitele Hasičského záchranného sboru Ústeckého kraje (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 20. 1. 2016, č. j. HSUL-3607-18/KKŘ-2015, a to tak, že žalobci byl dle § 124 odst. 13 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o služebním poměru“) odňat služební příjem, který mu byl poskytnut v době neschopnosti ke službě ode dne porušení režimu dočasně práce neschopného pojištěnce, tedy ode dne 5. 6. 2015, do dne ukončení neschopnosti ke službě dne 9. 6. 2015, ve výši 1 510 Kč, a to pro porušení režimu dočasně práce neschopného pojištěnce ve smyslu § 56 odst. 2 písm. b) ve spojení s § 64 odst. 1 písm. a) zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

nemocenském pojištění“), kterého se dopustil dne 5. 6. 2015 v čase 11:40 až 12:00 a dne 6. 6. 2015 v čase 18:00 až 18:10 hodin tím, že se v době dočasné neschopnosti ke službě nezdržoval v místě pobytu dočasně práce neschopného pojištěnce uvedeném v rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti ze dne 3. 6. 2015 vystaveném MUDr. I. Š. Žalobce se v žalobě domáhal též toho, aby soud zrušil rozhodnutí správního orgánu I. stupně a aby mu soud přiznal náhradu nákladů soudního řízení.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě uvedl, že se nedopustil jednání, které je mu kladeno za vinu. Z rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti bylo zřejmé, že byl v pracovní neschopnosti od 3. 6. 2015 do 10. 6. 2015 a byly mu povoleny vycházky od 12:00 do 18:00 hodin. Poukázal na hlášení ppor. Švarce, podle něhož to byl právě žalobce, který dne 4. 6. 2015 v 18:42 hodin zaslal svému nadřízenému SMS s tím, že dne 5. 6. 2015 nebude z důvodu bolestivosti lokte po operaci schopen nastoupit směnu. Zdůraznil, že ze záznamu o provedené kontrole dodržování režimu dočasně práce neschopného příslušníka ze dne 5. 6. 2015 ve spojení s podrobnými záznamy dvou kontrolních pracovníků a výpovědí M. M. ze dne 11. 11. 2015 se podává, že kontrolní pracovníci provedli kontrolu dodržování režimu dočasně práce neschopného příslušníka toliko formálním způsobem, neboť toliko zazvonili na zvonek u vchodových dveří do bytového domu, jehož funkčnost neověřovali, a poté, co byli do bytového domu náhodně vpuštěni, provedli toliko formální vhození oznámení o provedení kontroly do listovní schránky. Konstatoval, že dne 5. 6. 2015 nedošlo ke zvonění, natož klepání na dveře bytové jednotky, ve které se žalobce zdržoval v době, kdy mu lékařem nebyly umožněny vycházky. Uvedl, že domovní zvonky u vchodu do bytového domu nebyly funkční a nebylo v jeho silách jakkoli funkčnost zvonků zajistit. Bylo dle žalobce zcela nesmyslné po něm požadovat zajištění funkčnosti vchodových zvonků a tuto skutečnost mu přikládat k tíži, jak tak učinil žalovaný. S ohledem na výpověď kontrolní pracovnice ze dne 11. 11. 2015 považoval postup kontrolních pracovníků, kteří před provedením kontroly telefonicky kontaktovali jeho ošetřujícího lékaře, avšak již nezjišťovali informaci o možných vycházkách, za zarážející. Poukázal na to, že u kontrol provedených v době vycházek od 12:00 do 14:00 hodin jednoznačně nedošlo k porušení léčebného režimu. Ačkoli žalovaný nezahrnul kontroly vykonávané v době vycházek mezi termíny, kdy mělo dojít k porušení režimu dočasně práce neschopného pojištěnce, svědčilo to dle žalobce o účelovosti prováděných četných kontrol.
3. Uvedl, že kontrolní pracovníci provedli kontrolu dodržování režimu dočasně práce neschopného příslušníka dne 6. 6. 2015 v době od 17:25 do 18:10 hodin, přičemž z výpovědi kontrolního pracovníka Ing. B. ze dne 11. 11. 2015 vyplynulo, že časy obsažené na oznámení o provedené kontrole jsou časy, kdy kontrolní pracovníci byli u domovních schránek (napsané se zpožděním 8 až 10 minut), nikoli u vchodových dveří v místě jeho trvalého pobytu. Z toho bylo dle žalobce zřejmé, že kontroly proběhly v době, kdy měl povolené vycházky.
4. Poukázal na to, že správní orgány nerespektovaly základní zásadu hodnocení důkazních prostředků, podle které se mají důkazní prostředky hodnotit jednotlivě a ve vzájemných souvislostech, přičemž podle judikatury Nejvyššího soudu není možné nejvíce nepříznivý výklad důkazních prostředků použít ve vztahu k osobě, proti níž je vedeno řízení, což evidentně učinily správní orgány.
5. Zdůraznil, že z výpovědi Ing. B. vyplynulo, že se kontrolní pracovníci pokoušeli u dveří zvonit, přičemž zvonek nebyl slyšet, a proto klepali na dveře; tento svědek si již s Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

odstupem času nepamatoval, zda klepal na jedny či dvojce dveře ve 4. až 5. poschodí domu, kde má žalobce trvalé bydliště. Dále Ing. B. vypověděl, že u druhé kontroly již s odstupem času přesně neví, jak probíhala. Žalobce konstatoval, že mu kontrolní pracovníci netelefonovali, ačkoli na něj měli telefonický kontakt. Byl s ohledem na výše uvedené toho názoru, že by jistě nebylo od věci zjistit standardní postupy kontrolních pracovníků při provádění jiných kontrol dodržování režimu dočasné práce neschopného příslušníka, a to v četnosti provádění kontrol.

6. Uvedl, že svou pracovní neschopnost nahlásil bezprostředně po jejím započetí, rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti doručil s ohledem na dny pracovního volna a pracovního klidu v adekvátním časovém intervalu a že se v žádném případě neprovinil při dodržování režimu dočasné práce neschopného příslušníka ve smyslu na věc dopadajících právních předpisů.
7. Upozornil na to, že nebylo prokázáno, že by porušil režim dočasné práce neschopného příslušníka, neboť není zřejmé, že by se v místě svého bydliště v době, kdy neměl povoleny vycházky, nezdržoval. Namítal, že bylo povinností žalovaného prokázat, že ze strany žalobce nebyl léčebný režim porušen (žalobce měl zřejmě na mysli dodržen - pozn. soudu). Místo toho žalovaný setrval toliko v rovině polemiky prosté důkazních prostředků. Konstatoval, že osoby provádějící kontrolu dostatečným způsobem neověřily jeho přítomnost (či nepřítomnost) v místě bydliště, když nebyly schopny se vyjádřit k tomu, zda provedly důkladnou kontrolu u obou bytů, které v domě vlastní. Rovněž nebylo ověřeno, zda klepání na dveře by bylo slyšitelné, když byty žalobce jsou osazeny bezpečnostními protihlukovými dveřmi a s ohledem na výpověď Ing. B., který uvedl, že nebylo slyšet ani zvonek u bytu žalobce, je vysoce pravděpodobné, že nebylo slyšet ani klepání na dveře, neboť se jedná o zvuk o nižší slyšitelnosti, než je zvonění.
8. Výtky správního orgánu, že nebyl při provádění kontrol dostatečně součinný s odkazem na nefungující vchodové zvonky, nejsou dle žalobce namístě, neboť nebylo v jeho silách zajistit jejich funkčnost. Žalobci nelze ani vyčítat, že má bytovou jednotku zabezpečenu bezpečnostními protihlukovými dveřmi.

Vyjádření žalovaného k žalobě

9. Žalovaný soudu předložil příslušný správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí pro nedůvodnost. Žalovaný uvedl, že žalobní námitky svým obsahem korespondují s tvrzeními žalobce, která opakovaně uváděl v průběhu řízení před správními orgány a podle názoru žalovaného nejsou založena na pravdivých skutečnostech a nemají oporu v provedeném dokazování. Následně žalovaný obsáhle rekapituloval průběh správního řízení a zopakoval argumentaci, pro kterou neshledal odvolací námitky žalobce důvodnými. Setrval na právním posouzení věci v kontextu odvolacích důvodů žalobce a měl za to, že všechny žalobní body byly již jednou vyčerpávajícím způsobem vypořádány. Zdůraznil, že žalobce v žalobě neuvedl žádné nové skutečnosti, které by mohly vést k odlišnému právnímu posouzení věci. S ohledem na výše uvedené žalovaný trval na tom, že postupoval v souladu s platnými právními předpisy, řádně posoudil skutkový a právní stav a v odvolacím řízení přezkoumal zákonnost rozhodnutí správního orgánu I. stupně v celém rozsahu.

Posouzení věci soudem

10. O žalobě rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 věty druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalovaný s

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce nesdělil soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byl ve výzvě výslovně poučen, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.

11. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s. ř. s), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
12. Žalobce především namítal, že kontroly dodržování režimu dočasné práce neschopného příslušníka uskutečněné dne 5. a 6. 6. 2015 byly prováděny pouze formálně.
13. Dle § 56 odst. 2 písm. b) zákona o nemocenském pojištění *režim dočasné práce neschopného pojištěnce zahrnuje povinnost zdržovat se v době dočasné pracovní neschopnosti v místě pobytu a dodržovat rozsah a dobu povolených vycházek; místem pobytu dočasné práce neschopného pojištěnce je místo, které pojištěnec sdělil ošetřujícímu lékaři při vzniku dočasné pracovní neschopnosti, nebo místo, na které změnil pobyt v souladu s odstavcem 3. Podle § 64 odst. 1 písm. a) téhož zákona platí, že pojištěnec, který je dočasně práce neschopný, je povinen dodržovat režim dočasné práce neschopného pojištěnce.*
14. Dle komentářové literatury k zákonu o nemocenském pojištění *„dočasně práce neschopný zaměstnanec je povinen umožnit kontrolu orgánu nemocenského pojištění (po celou dobu trvání dočasné pracovní neschopnosti) a svému zaměstnavateli (v období prvních 14 kalendářních dnů dočasné pracovní neschopnosti a poté jen tehdy, náleží-li v době dočasné pracovní neschopnosti podle zvláštních právních předpisů nadále příjem); provádět kontrolu není oprávněn ošetřující lékař, byť je povinen podle § 61 písm. o) oznamovat porušení režimu dočasné práce neschopného pojištěnce, o němž se dozvěděl. Povinnost umožnit kontrolu zaměstnavateli je zaměstnanci uložena též v § 192 odst. 6 větě čtvrté zákoníku práce. Umožněním kontroly je třeba rozumět umožnění kontaktu s tím, kdo je oprávněn kontrolovat, tj. mít např. označen jmenovkou byt a mít funkční zvonek nebo jiné zařízení umožňující dorozumívání (popřípadě umožnit aspoň zaklepání na dveře). Ten, kdo kontroluje, není oprávněn vstupovat do bytu, kde se dočasně práce neschopný pojištěnec zdržuje; je však oprávněn komunikovat s dočasně práce neschopným pojištěncem a vyžadovat předložení II. dílu Rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti (průkazu práce neschopného pojištěnce) a též dokladu o totožnosti“ [srov. Příb, Jan a kol., Zákon o nemocenském pojištění. Komentář, Praha: Wolters Kluwer, 2019, komentář k § 64 odst. 1 písm. b)].*
15. Zdejší soud poukazuje rovněž na své závěry obsažené v rozsudku ze dne 18. 3. 2009, č. j. 42 Cad 112/2007-23, publ. pod č. 1869/2009 Sb. NSS, v němž bylo uvedeno, že pro kontroly provádějící kontrolu dodržování režimu práce neschopného pojištěnce je směrodatné pouze to, že pojištěnec kontrolorům neposkytl naprosto žádnou odezvu k prověřování, zda se v době kontroly skutečně nachází v místě svého bydliště, či nikoliv, tedy bez ohledu na skutečnost, jestli pojištěnec byl, nebo nebyl v inkriminovaný čas kontroly doma. Závěry tohoto rozsudku se sice vztahovaly k zákonu č. 54/1956 Sb., o Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

nemocenském pojištění zaměstnanců, který byl účinný do 31. 12. 2008, ale jeho závěry jsou plně použitelné i v této věci, neboť úprava kontroly dodržování režimu práce neschopného pojištěnce v daném zákoně je prakticky shodná s aktuálně účinným zákonem o nemocenském pojištění.

16. V projednávané věci byl žalobci odňat služební příjem ve výši 1 510 Kč, neboť se dle správních orgánů dne 5. 6. 2015 v čase 11:40 až 12:00 hodin a dne 6. 6. 2015 v čase 18:00 až 18:10 hodin, tj. v době dočasné neschopnosti, nezdržoval v místě svého bydliště. Podstatná pro daný případ je skutečnost, že dle rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti, vystaveného dne 3. 6. 2015 ošetřujícím lékařem žalobce MUDr. I. Š., byl žalobce neschopen služby od 3. do 9. 6. 2015; dle tohoto rozhodnutí měl žalobce povoleny vycházky od 12:00 do 18:00 hodin. Žalobce doložil zaměstnavateli rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti dne 8. 6. 2015.
17. Z obsahu správního spisu dále plyne, že kontrolu dne 5. 6. 2015 vykonali kontrolní pracovníci plk. Ing. A. L. a M. M. (rozená J.) a dne 6. 6. 2015 Ing. Z. B. a A. P. Pro kontrolu provedenou dne 5. 6. 2015 je podstatné, že se daného dne v 11:30 hodin kontrolní pracovníci dostavili k panelovému domu nacházejícímu se na adrese „X“. Dle písemného vyjádření Ing. L. ze dne 12. 10. 2015 a svědecké výpovědi paní M. M. z 11. 11. 2015 kontroloři zvonili u vchodu do panelového domu na domovní zvonek a čekali na odezvu. Vzhledem k tomu, že se nikdo neozýval, zvonění několikrát bez úspěchu opakovali. Jelikož byl vchod do bytového domu uzamčen, volal Ing. L. na telefonní číslo „X“, které uvedl žalobce jako svůj kontaktní telefon. Hovor přijal neztotožněný muž, který sdělil, že zastupuje žalobce, který není v současné době přítomen, jelikož je na dovolené v zahraničí, a v případě nutnosti bude přítomen v pondělí 8. 6. 2015. Po tomto hovoru, který byl uskutečněn těsně před 12 hodinou, kontroloři ve 12 hodin vyhotovili oznámení o provedení kontroly dočasné práce neschopného pojištěnce, ale nemohli jej vhodit do poštovní schránky, jelikož ta byla umístěna uvnitř vchodu bytového domu za zamčenými dveřmi.
18. Pro kontrolu provedenou dne 6. 6. 2015 soud ze záznamu o provedené kontrole dodržování režimu dočasné práce neschopného příslušníka a svědecké výpovědi Ing. B. z 11. 11. 2015 zjistil, že kontroloři vykonali kontrolu dne 6. 6. 2015 od 17:25 hodin do 18:10 hodin, přičemž žalobce nebyl v místě bydliště zastižen. Kontroloři zaparkovali u bytového domu, v němž žalobce bydlí, několik minut po 17. hodině. Jelikož byl vstup do domu zavřený, zvonili na zvonky domu, když nikdo nereagoval, pokoušeli se dostat do domu, a proto hledali, zda nemá daný bytový dům vchod také z druhé strany. Kontroloři druhý vchod nenašli, a vrátili se tak zpět ke vchodu se zvonky a opět bezúspěšně zkusili zvonit, a to jak na zvonek s příjmením D., tak s příjmením D. Po chvíli vyšel ze vchodových dveří náhodný chodec, a kontroloři se tak dostali do vestibulu domu; jelikož nevěděli, ve kterém patře žalobce bydlí, šli po schodech a orientovali se podle jmenovek. Nakonec našli dveře do bytu s příjmením žalobce, přičemž nade dveřmi se nacházela kamera a vypadalo to, že snímá prostor přede dveřmi bytu. Kontroloři se poté bezúspěšně pokoušeli zvonit na zvonek u bytu, poté Ing. B. klepal a bouchal na dveře bytu a také na dveře sousedního bytu. Po chvíli čekání sešli kontroloři do vestibulu bytového domu, kde doplnili do oznámení o provedené kontrole čas skončení první kontroly v 17:25 hodin a odešli zpět do auta stojícího před vchodem do domu, kde čekali a pozorovali, kdo do domu vchází a vychází z něj. Okolo 18. hodiny kontroloři zopakovali výše uvedený postup s tím rozdílem, že klepání a bouchání na bytové dveře bytu žalobce provedli v krátkém časovém sledu opakovaně, když nikdo neodpovídal, sešli opět do vestibulu. Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

domu, kde doplnili čas skončení druhé kontroly do oznámení o provedené kontroly, tedy čas 18:10 hodin, a toto oznámení vhodili do označené poštovní schránky žalobce. V návaznosti na vznesené dotazy právního zástupce žalobce Ing. B. doplnil, že v době provedení kontrol dočasně práce neschopného pojištěnce neměl k dispozici rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti příslušníka. S odstupem času si již nepamatoval, v jakém patře bytového domu se přesně nacházel byt žalobce. Na dotaz, zda kontroloři ověřovali funkčnost zvonků u vchodu do bytového domu tak, že jeden stál dole a druhý u dveří bytu, odpověděl Ing. B. negativně. Uvedl, že neslyšeli zvonit zvonek uvnitř bytu poté, co jej aktivovali u dveří do bytu žalobce. Zdůraznil, že v bytovém domě našli dva byty s příjmením D. nebo D., bouchali a klepali na oba byty.

19. Soud nesouhlasí s názorem žalobce, že by výše uvedený průběh kontrol dodržování režimu dočasně práce neschopného příslušníka uskutečněných dne 5. a 6. 6. 2015 svědčil toliko o jejich formálním provedení. Při kontrole dne 6. 6. 2015 kontroloři zvonili na zvonek u bytových dveří obou bytů v bytovém domě, které byly označeny příjmením žalobce, popřípadě příjmením D., a rovněž bouchali a klepali na dané bytové dveře. Kontroloři dle názoru soudu vyvinuli dne 6. 6. 2015 maximální úsilí k tomu, aby žalobce kontaktovali a mohli ověřit, zda žalobce dodržuje léčebný režim. Pokud pak žalobce žádným způsobem nereagoval na zvonění zvonku ani bouchání na dveře, soud považuje úvahu správních orgánů, že žalobce nebyl v předmětné době v bytě, ve kterém se měl zdržovat, za zcela odpovídající a logickou. Lze tak závěr správních orgánů, že žalobce dne 6. 6. 2015 v čase 18:00 až 18:10 hodin nedodržel režim dočasně práce neschopného příslušníka, považovat za naprosto oprávněný.
20. Soudu není zřejmé, z čeho žalobce dovozuje, že časy obsažené na oznámení o provedené kontrole byly dle výpovědi Ing. B. napsané se zpožděním 8 až 10 minut. Nic takového soud z výpovědi Ing. B. nezjistil. Z jeho výpovědi, jakož i ze záznamu o provedení kontroly naopak plyne, že kontrola dne 6. 6. 2015 byla zahájena v 17:25 hodin a ukončena v 18:10 hodin. Soud přitom zdůrazňuje, že žalobci bylo rozhodnutími správních orgánů vytýkáno pouze nedodržení režimu dočasně práce neschopného příslušníka v čase 18:00 až 18:10 hodin, protože zbylá doba kontroly spadala do doby povolených vycházek. Na tomto místě považuje soud za vhodné poukázat na to, že o tom, kdy má žalobce povoleny ošetřujícím lékařem vycházky, kontroloři při provádění kontrol nebyli informováni, jelikož žalobce doložil rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti až dne 8. 6. 2015.
21. Žalobce by si měl rovněž uvědomit, že byl povinen mít byt, ve kterém se v době pracovní neschopnosti zdržoval, řádně označen jmenovkou a mít funkční zvonek nebo jiné zařízení umožňující dorozumívání, popřípadě umožnit aspoň zaklepání na dveře. Pokud žalobce tvrdí, že je pravděpodobné, že nebylo slyšet v bytě, ve kterém se měl v době dané kontroly zdržovat, zvonění zvonku ani bouchání na dveře, jelikož je vstup do předmětného bytu osazen protihlukovými dveřmi, nelze tuto okolnost klást za vinu správním orgánům. Bylo v zájmu žalobce, aby učinil takové opatření, aby s kontrolory v době, kdy neměl povoleny vycházky, komunikoval, a tím prokázal, že dodržuje předepsaný léčebný režim. S ohledem na povinnost mít řádně označen byt, ve kterém žalobce v době pracovní neschopnosti pobýval, nemůže být úspěšná jeho argumentace spočívající v tom, že kontroloři důkladně neověřili jeho přítomnost v obou bytech. Byl to totiž žalobce, kdo měl pro účely kontroly dodržování léčebného režimu jednoznačně vymezit byt, ve kterém se zdržuje. Není povinností kontrolorů vyhledávat všechny možné destinace, kde se žalobce nachází, ani nemají povinnost prokazovat, že klepání na bezpečnostní protihlukové dveře bylo slyšet

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

v bytě žalobce (soud ani neví, jak by kontroloři tuto skutečnost měli ověřit, jestliže jim žalobce neotevřel a kontroloři nemají právo do bytu vstupovat).

22. Rovněž postup kontrolorů dne 5. 6. 2015, kdy zvonili na zvonek u domovních dveří, hodnotí soud jako zcela vyhovující požadavkům zákona o nemocenském pojištění. Žalobce by měl mít na paměti, že kontroloři nedisponovali klíčem (popř. čipem, vstupním kódem apod.) od vchodových dveří do bytového domu, a jestliže je nikdo nepustil dovnitř bytového domu, neměli možnost do bytového domu vstoupit. Soud dále zdůrazňuje, že žalobce ani nijak neprokázal, že by zvonky u vchodových dveří ve dnech 5. a 6. 6. 2015 nefungovaly. Tuto skutečnost rozhodně není schopna doložit revizní zpráva M. L. ze dne 29. 2. 2016, podle níž je zvonkový rozvod zastaralý a po různých neodborných zásazích již dlouhodobě nefunkční a ve které tento revizní technik doporučil jeho výměnu. Žalobce tedy zůstal u pouhého nepodloženého tvrzení, že domovní zvonek ve dnech 5. a 6. 6. 2015 nefungoval. Soud doplňuje, pokud si žalobce byl vědom nefunkčnosti zvonků od vchodových dveří, které se teď na svou obranu dovolává, měl svého zaměstnavatele o této skutečnosti zpravit a sdělit mu jinou možnost, jak by jej kontroloři mohli kontaktovat. To však žalobce neučinil. Nelze pak hovořit o tom, že by splnil povinnost stanovenou v § 64 odst. 1 písm. b) zákona o nemocenském pojištění, podle které je pojištěnec, který je dočasně práce neschopný, povinen umožnit příslušnému orgánu nemocenského pojištění a v rozsahu uvedeném v § 65 odst. 2 písm. c) též zaměstnavateli kontrolu dodržování režimu dočasně práce neschopného pojištěnce a poskytnout nezbytnou součinnost k provedení této kontroly, zejména označit potřebnými údaji místo pobytu v době dočasné pracovní neschopnosti tak, aby bylo možné tuto kontrolu provést; při této kontrole je dočasně práce neschopný pojištěnec povinen prokázat svou totožnost a předložit rozhodnutí o vzniku dočasné pracovní neschopnosti. Rovněž závěr správních orgánů, že žalobce dne 5. 6. 2015 v čase 11:40 až 12:00 hodin nedodržel režim dočasně práce neschopného příslušníka, lze považovat za naprosto oprávněný. Námitky žalobce spočívající v tom, že kontroly provedené dne 5. a 6. 6. 2015 byly jen formální a že kontroloři dostatečně neověřili, zda byl slyšet zvonek, popř. klepání na bytové dveře v bytě žalobce, jsou dle soudu neopodstatněné.
23. Pokud žalobce namítal, že neporušil režim dočasně práce neschopného příslušníka, je třeba zdůraznit, že žalobce zůstal pouze u tohoto obecného tvrzení, aniž by v řízení před správními orgány či v soudním řízení uvedl jakékoli konkrétní okolnosti, které by o tom, že byl doma, svědčily. Žalobce jak správním orgánům, tak soudu ani nepředložil žádné důkazy, které by jeho nekonkrétní tvrzení o tom, že neporušil režim dočasně práce neschopného příslušníka, jakkoli podpořily. Žalobce tedy v tomto ohledu žádným relevantním způsobem nezpochybil skutkový stav zjištěný správními orgány.
24. Soud se dále zabýval námitkou žalobce, že správní orgány nerespektovaly základní zásadu hodnocení důkazních prostředků, podle které se mají důkazní prostředky hodnotit jednotlivě a ve vzájemných souvislostech, přičemž podle judikatury Nejvyššího soudu není možné nejvíce nepříznivý výklad důkazních prostředků použít ve vztahu k osobě, proti níž je vedeno řízení. Soud poznamenává, že tuto námitku žalobce formuloval velice obecně. Z její formulace není zřejmé, jaké konkrétní (nebo zda popř. všechny) důkazy neměly správní orgány podle žalobce hodnotit v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů. Soud tedy k takto obecně formulované námitce uvádí, že se shodl se správními orgány v tom, že zjistily skutkový stav v potřebném rozsahu a důkazy vyhodnotily v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů. Soud tak nesouhlasí se žalobcem, že by správní orgány zvolily nejvíce nepříznivý výklad důkazů. Naopak soud shledal závěry Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

žalovaného logickými, řádně odůvodněnými a odpovídajícími provedeným důkazům. Uvedená námitka je proto nedůvodná.

25. Pro posuzovaný případ bylo bezpředmětné zjišťovat standardní postupy kontrolorů při provádění jiných kontrol, neboť předmětem tohoto soudního řízení nebyla skutečnost, jak obecně postupují kontroloři správního orgánu I. stupně v jiných případech, nýbrž to, zda žalobce v této věci ve dne 5. a 6. 6. 2015 dodržel režim dočasně práce neschopného příslušníka.
26. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že žalobu shledal v mezích uplatněných žalobních bodů zcela nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
27. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, a ani jejich náhradu nepožadoval. Proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 11. února 2020

Mgr. Václav Trajer, v. r .
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.